

убо научиха ся, че она ся бѣше представила. Ка-то камъ девять часа вечеръ-та ся заварна, абіе, и то за первій путь въ сала-та я призваха; сполучіе-то, кое-то она бѣше придобыла, на прави малко едно преобращеніе въ умъ-атъ на всякій свѣтъ. Нейно-то благополучіе много возрадова пріатели-те ѳ, и още повече оныхъ кон-то до тогазъ никакъ не я считали бѣха. Всякій тогазъ видѣ, че има единъ пріятенъ походъ и прекрасны очи. Кога она изложи обѣщанія-та, кон-то Н. В. ѳ даде, и надежды-те, кон-то въ нея ся зачеха за избавленіе-то отца своего, вси това естествено и много лесно го на мѣриха. Мнозина отъ госты-те, великодушно ѳ ся обѣщаваша на Министра за нея да говорятъ и да я подпратъ; наконецъ вси-те вообще ся радоваха, и оный, кой-то играяше Бостонъ, послѣ като ся сверши игра-та, самси онъ ѳ показа че добро-то ѳ желае.

Оттегли ся послѣ въ стая-та си, Богу да ся помоли, и да го благодари за ненадежны-те милости, кон-то предъ малко ѳ показаха благополучіе-то, и за много время, не я оставиха сонъ да има, сонъ кой-то многожды за разны прицины я оставилъ бѣше.